



Kedves Magunkfajták!

A következő hetekben országjárásunk tapasztalatait szeretném összefoglalni s megosztani Önökkel, hogyan látom - emberi jogokkal foglalkozó jogászként, a Jobbik Európai Parlamenti képviselőjelöltjeként – Magyarország helyzetét („diagnózis”) és a lehetséges kiutakat („terápia”).

Fő célom, hogy a lehető leginkább leegyszerűsítsem azt az információ és érveléstömeget, amit nap, mint nap úgy zúdítanak ránk, hogy egyre kevésbé értsük mindazt, ami velünk és körülöttünk történik. Vállalom, hogy bárki „populistának” nevezzen, amiért kimondom, hogy a király meztelen, vagy hogy a lopott pénz visszajár. Sok-sok magunkfajtával való találkozásaim során az volt az egyik fő tapasztalatom, hogy az emberek szeretik, ha a lehető legegyszerűbben, érthető nyelven, lényegre törően kimondja valaki azt, amit ők maguk is gondolnak, de nem tudnak, vagy nem akarnak megfogalmazni „hangosan”.

A legalapvetőbb tapasztalatom és a számomra legfontosabbnak tűnő – igen egyszerű – összefüggés a következő. Magyarország kiváló adottságokkal rendelkező ország, remek termőfölddel, különlegesen gazdag édesvízkészlettel, termálvízkészlettel, jó éghajlattal és káprázatos tájakkal, turisztikai látványosságokkal. Minden esélyünk meglenne és megvan

arra, hogy virágzó gazdaságú, kulturális, szellemi, spirituális életű ország legyünk, ahol az emberek méltóságban, jól-létben, derűsen élnek. A kommunizmus és a „rendszerváltozás” utáni időszak fő jellegzetessége - rövid időszakoktól eltekintve, - hogy vezetőink ennek ellenkezőjéről próbálnak meggyőzni minket. Szerintük Magyarország rossz adottságokkal rendelkezik, mindenre alkalmatlan, életképtelen. Ők úgy gondolják, illetve azt hitetik el velünk, - tudatosan hazudva, persze -, hogy kizárólag az állandó megszorítások, „nadrágszíjhúzogatók”, valamint a külföldiek, multik mindenáron való idevonzása jelenthet túlélést az örök lúzer magyaroknak.

A legfontosabb feladataink egyike, hogy magunkat és egymást meggyőzzük arról, hogy vezetőink, illetve a holdudvarukat képező gazdasági „szakértő”, értelmiségi és média-elit hazudik. Igenis talpra tudnánk állni, igenis tudnánk emberhez méltó életet élni. Ennek szinte minden feltétele adott, egy fontos kivétellel: nem olyanok vezetik az országot, akik szeretik! Ezzel szemben olyanok kezében van a sorsunk, akik Magyarországot és a magyar embereket eszközként használják arra, hogy saját magukat, és baráti, üzleti köreiket meggazdagítsák, rengeteg pénzhez és stabil hatalomhoz juttassák. Őket kell elkergetnünk – illetve minél előbb, minél maradéktalanabban, s minél határozottabb elszámoltatás, igazságtétel mellett kitesseknünk az ország vezetéséből. Helyettük olyanokra kell bízunk a hazánkat, akik Magyarországot szeretik, s kiváló, különleges forrásainkat, adottságainkat nem ellopni, hanem a magyar emberek javára, az ország fellendülése érdekében felhasználni, kamatoztatni szeretnék.

S persze tudatunk kell a Világbankkal, az IMF-el, az EU-val, az összes külföldi bankkal, hogy a jelenlegi magyar kormány - mint azt voltaképpen ők is igen jól tudják - saját bevallása szerint is csalással és hazugsággal jutott hatalomra, s amikor a nép megkísérelte az elkergetésüket, rendőri terrorral, szemkilövésekkel, bebörtönzések és koncepciós büntetőeljárások százaival reagáltak. Következésképpen ez a mai magyar kormány nem legitim kormánya Magyarországnak, így arra sincs valódi felhatalmazásuk, hogy az országot gyarmati sorba taszító, az embereket örökre nyomorba taszító kölcsönöket vegyenek fel a gazdaság élénkítése helyett. Ennélfogva a magukat magyar-szívűnek tartó pártoknak el kell köteleződniük arra, hogy sem a most hozzánk vágott IMF kölcsönt, sem a többit nem fogjuk visszafizetni. S erről a kölcsönt nyújtókat is mielőbb fel kell világosítani – csak hogy tudják, mire számíthatnak.

Öntudatra kell ébrednünk, mert nekünk, Magunkfajtáknak csak ez az egy hazánk van. Isten óvja és vezesse Magyarországot, Isten áldja a magyar embereket!

Szeretettel:

Morvai Krisztina

Kép: hirado.hu